

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 63 TFUE i art. 40 porozumienia EOG — Krajowe uregulowanie dotyczące opodatkowania dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych i kas emerytalnych, zastrzegające pewne korzyści podatkowe wyłącznie dla dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz podmiotów będących rezydentami.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Republikę Federalną Niemiec.
- 3) Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — E.ON Energie AG przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-89/11 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nałożeniu grzywny za złamanie pieczęci — Ciężar dowodu — Przeinaczenie dowodów — Obowiązek uzasadnienia — Kwota grzywny — Nieograniczone prawo orzekania — Zasada proporcjonalności)

(2013/C 26/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: E.ON Energie AG (przedstawiciele: A. Röhling, F. Dietrich i R. Pfromm, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, V. Bottka i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie T-141/08 E.ON Energie przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 377 wersja ostateczna z dnia 30 stycznia 2008 r. o nałożeniu grzywny na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 za złamanie pieczęci — Naruszenie ogólnych zasad prawa takich jak domniemanie niewinności, zasady „in dubio pro reo” oraz zasady proporcjonalności, a także zasad rządzących rozkładem ciężaru dowodu — Naruszenie obowiązku uzasadnienia

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) E.ON Energie AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Polska) — Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX” Ryszard Adamiak przeciwko Christianapol sp. z o.o.

(Sprawa C-116/11) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Pojęcie ukończenia postępowania — Możliwość dokonania przez sąd rozpoznający wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego oceny niewypłacalności dłużnika — Możliwość wszczęcia postępowania likwidacyjnego jako wtórnego postępowania upadłościowego, w razie gdy postępowanie główne jest postępowaniem sauvegarde)

(2013/C 26/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX” Ryszard Adamiak

Dłużnik: Christianapol sp. z o.o.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Wykładnia art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. j) oraz art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Wtórne postępowania upadłościowe — Uprawnienie sądu właściwego do wszczęcia takiego postępowania w zakresie zbadania niewypłacalności dłużnika

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 2 lit. j) rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 788/2008 z dnia 24 lipca 2008 r., należy dokonywać w ten sposób, że to prawo państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie upadłościowe, rozstrzyga o tym, w którym momencie dochodzi do ukończenia tego postępowania.

- 2) Wykładni art. 27 rozporządzenia nr 1346/2000, zmienionego rozporządzeniem nr 788/2008, należy dokonywać w ten sposób, że pozwala on na wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, w którym znajduje się oddział dłużnika, gdy postępowanie główne realizuje cel ochronny. Sąd właściwy do wszczęcia postępowania wtórnego jest zobowiązany wziąć pod uwagę cele postępowania głównego i uwzględnić systematykę rozporządzenia z poszanowaniem zasady lojalnej współpracy.
- 3) Wykładni art. 27 rozporządzenia nr 1346/2000, zmienionego rozporządzeniem nr 788/2008, należy dokonywać w ten sposób, że sąd rozpoznający wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego nie może badać niewypłacalności dłużnika, wobec którego w innym państwie członkowskim wszczęto postępowanie główne, nawet jeśli to ostatnie postępowanie realizuje cel ochronny.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Karen Dittrich (C-124/11), Bundesrepublik Deutschland przeciwko Robertowi Klinkemu (C-125/11) i Jörg-Detlef Müller przeciwko Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

(Sprawy połączone C-124/11, C-125/11 i C-143/11) (¹)

(Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Uregulowanie krajowe — Pomoc przyznawana urzędnikom w przypadku choroby — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 3 — Zakres stosowania — Pojęcie wynagrodzenia)

(2013/C 26/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland (C-124/11 i C-125/11), Jörg-Detlef Müller (C-143/11)

Strona pozwana: Karen Dittrich (C-124/11), Robert Klinkem (C-125/11), Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Przepisy krajowe przewidujące pomoc na rzecz urzędników w przypadku choroby wyłączające zarejestrowanych partnerów z członków rodziny, którzy mogą być objęci tą pomocą — Równość traktowania pracowników posiadających partnera życiowego w stosunku do pracowników pozostających w związku małżeńskim — Zakres stosowania dyrektywy 2000/78/WE — Pojęcie wynagrodzenia

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. c) i art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że pomoc przyznawana urzędnikom w przypadku choroby, taka jak ta przysługująca urzędnikom Bundesrepublik Deutschland na podstawie ustawy o urzędnikach federalnych (Bundesbeamtenengesetz), należy do zakresu stosowania wspomnianej dyrektywy, jeżeli finansowanie tej pomocy ciąży na państwie jako pracodawcy publicznym, która to okoliczność winna zostać zweryfikowana przez sąd krajowy.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schienen-Control Kommission — Austria) — Westbahn Management GmbH przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-136/11) (¹)

(Transport — Transport kolejowy — Spoczywający na zarządcy infrastruktury kolejowej obowiązek przekazania przedsiębiorstwom kolejowym wszystkich informacji w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu pociągów, a w szczególności tych dotyczących ewentualnych opóźnień pociągów przesiadkowych)

(2013/C 26/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schienen-Control Kommission

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Westbahn Management GmbH

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Schienen-Control Kommission — Wykładnia art. 8 ust. 2 oraz części II załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315, s. 14), oraz art. 5 i załącznika II do dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 75, s. 29) — Spoczywający na zarządcy infrastruktury kolejowej obowiązek przekazania przedsiębiorstwom kolejowym wszystkich informacji w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu pociągów, a w szczególności tych dotyczących ewentualnych opóźnień pociągów przesiadkowych